

Anna Bjerre Johansens tale ved Røst i Operaen

Taler

Anna Bjerre Johansen
Taler for Den Grønne
Studenterbevægelse

Dato

13. november 2021

Sted

Operaen, København

Omstændigheder

Røst i Operaen var et samarbejde mellem Det Kongelige Teater og talerskolen Røst, hvor højskoleelever, aktivister og kulturpersonligheder holdte taler.

For nylig vågnede jeg, slukkede alarmen på min telefon og læste så en nyhed, der gav mig hjertebanken.

Over halvdelen af verdens unge har nu så lidt tillid til, at vi kan håndtere klimakrisen, at de anser menneskeheden som fortabt. Over halvdelen af alle verdens unge!

Og forskningen viser, at vreden og angsten og sorgen og magtesløsheden er størst i det Globale Syd. Jeg tror godt, i kan regne ud hvorfor.

Vi synger fra højskolesangbogen. I dag er det mest i sangene, jeg hører lærkerne og viberne. Ved i overhovedet, hvordan de ser ud? Vi står i den sjette masseuddøen af arter. Men vi ved ikke hvad det er, der forsvinder.

Vi har aldrig haft dét, vi længes efter. Vi har aldrig haft en grøn og retfærdig verden. Hvordan kan vi kræve det, vi ikke kender?

Jeg ved det ikke, men jeg gør det. Jeg forestiller mig en verden, der ikke går til grunde. Og jeg er omgivet af en hel bevægelse af mennesker, der gør det samme.

Men vores håb er ikke gratis. Vi betaler for det med vores tid, vores energi, vores ord, vores handlinger. Uden alt det er håbet intet værd. Det er derfor, jeg står her i dag.

For uden handling har vi overskredet 1,5-gradsmålsætningen, med risikoen for uigenkaldelige kædereaktioner i det globale klima, før vi når næste valgperiode. Det er nu, vi vælger de politikere, der bliver ansvarlige for de mest afgørende år i jeres og mit liv.

Jeg har selv gået på højskole, og elsket det, (på Grundtvigs, er i her i dag?)

Men derfor ved jeg også, at de fleste af jer, der sidder her i aften, er pisse ressourcestærke.

Med privilegier følger et ansvar. Et ansvar for at stemme til valget på tirsdag, selvfølgelig, men langt mere end det. Jeg vil gerne kræve af jer, at jeg møder jer igen. At vi også ses på gaden.

Fuck jeres plastiksortering, fuck jeres genbrugstøj, fuck jeres bambustandbørster. I har ikke magt som forbrugere, i har magt som borgere.

At vi mødes, at vi organiserer os, at vi bliver et menneskehav, der deler de her følelser med hinanden. Det er altafgørende, det er dét, der skaber forandring. Så bliv politiske klimaaktivister.

Handlingsfællesskaberne findes, og vi har brug for jer i dem. Vi findes, og vi har brug for jer. Så find os.

For selvom det kan føles naivt, selvom det kan føles *så* naivt at forsøge at ændre et så hårdt system, så er én ting sikkert.

Historisk set er bløde kroppe det eneste, der nogensinde har forandret noget

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Den Grønne Studenterbevægelse

Relateret

Nicolaj Laue Juhls tale ved Røst i Operaen
13. november 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-bjerre-johansens-tale-til-roest-i-operaen>